

Definitie van bewijzen

We definiëren simultaan wat bewijzen \mathcal{D} zijn, en wat aannamen $A(\mathcal{D})$ van bewijzen \mathcal{D} zijn. De aannamen van een bewijs is altijd een (eventueel lege) verzameling.

Atomaire bewijzen

ψ is een bewijs en $A(\psi)$ is $\{\psi\}$.

Implicatie introductie

Er is één regel voor de implicatie introductie.

$$\frac{[\varphi]_1 \vdots \psi}{\varphi \rightarrow \psi} \rightarrow I, 1$$

De aannamen in $\frac{[\varphi]_1 \vdots \psi}{\varphi \rightarrow \psi} \rightarrow I, 1$ zijn precies dezelfde als de aannamen in ψ , behalve dan dat φ als aanname vervalt. Dat wil zeggen, deze aanname wordt bij het toepassen van de regel ingetrokken. Voorbeeld: φ is een bewijs. De aanname in dit bewijs is $\{\varphi\}$. Dus, $\frac{[\varphi]_1}{\varphi \rightarrow \varphi} \rightarrow I, 1$ is ook een bewijs. En de aannamen in dit bewijs zijn $\{\varphi\}$ met weglating van φ . M.a.w., er zijn geen aannamen.

Implicatie eliminatie

Er is slechts één elimineringsregel. Als $\frac{\mathcal{D}}{\varphi}$ en $\frac{\mathcal{D}'}{\varphi \rightarrow \psi}$ bewijzen zijn, dan is $\frac{\frac{\mathcal{D}}{\varphi} \quad \frac{\mathcal{D}'}{\varphi \rightarrow \psi}}{\psi} \rightarrow E$ ook een bewijs. De aannamen in $\frac{\frac{\mathcal{D}}{\varphi} \quad \frac{\mathcal{D}'}{\varphi \rightarrow \psi}}{\psi} \rightarrow E$ bestaat uit de aannamen in $\frac{\mathcal{D}}{\varphi}$ tezamen (verenigd) met de aannamen in $\frac{\mathcal{D}'}{\varphi \rightarrow \psi}$.

Conjunctie introductie

Als $\frac{\mathcal{D}}{\varphi}$ en $\frac{\mathcal{D}'}{\psi}$ bewijzen zijn, dan is $\frac{\frac{\mathcal{D}}{\varphi} \quad \frac{\mathcal{D}'}{\psi}}{\varphi \wedge \psi} \wedge I$ ook een bewijs. De aannamen in $\frac{\frac{\mathcal{D}}{\varphi} \quad \frac{\mathcal{D}'}{\psi}}{\varphi \wedge \psi} \wedge I$ zijn de aannamen in $\frac{\mathcal{D}}{\varphi}$ tezamen (verenigd) met de aannamen in $\frac{\mathcal{D}'}{\psi}$.

Conjunctie eliminatie

Er zijn twee eliminatieregels. We schrijven deze iets nauwkeuriger op dan van

Dalen. Als $\frac{\mathcal{D}}{\varphi \wedge \psi}$ een bewijs is, dan is $\frac{\mathcal{D}}{\varphi} \wedge E, l$ dat ook. De aannamen in $\frac{\mathcal{D}}{\varphi \wedge \psi} \wedge E, l$ zijn precies dezelfde als in $\frac{\mathcal{D}}{\varphi \wedge \psi}$.

Evenzo, als $\frac{\mathcal{D}}{\varphi \wedge \psi}$ een bewijs is, dan is $\frac{\mathcal{D}}{\psi} \wedge E, r$ dat ook. De aannamen in $\frac{\mathcal{D}}{\psi} \wedge E, r$ zijn precies dezelfde als in $\frac{\mathcal{D}}{\varphi \wedge \psi}$.

Disjunctie introductie

Er zijn twee introductieregels voor de disjunctie. We schrijven deze iets nauwkeuriger

op dan van Dalen. Als $\frac{\mathcal{D}}{\varphi}$ een bewijs is, dan is $\frac{\mathcal{D}}{\varphi \vee \psi} \vee I, l$ dat ook. De aannamen in $\frac{\mathcal{D}}{\varphi \vee \psi} \vee I, l$ zijn precies dezelfde als in $\frac{\mathcal{D}}{\varphi}$.

Evenzo, als $\frac{\mathcal{D}}{\psi}$ een bewijs is, dan is $\frac{\mathcal{D}}{\psi \vee \varphi} \vee I, r$ dat ook. De aannamen in $\frac{\mathcal{D}}{\psi \vee \varphi} \vee I, r$ zijn precies dezelfde als in $\frac{\mathcal{D}}{\psi}$.

Disjunctie eliminatie

Als $\frac{\mathcal{D}}{\varphi \vee \psi}$ een bewijs is, als $\frac{\varphi}{\chi}$ een bewijs is (met mogelijk φ onder de aannamen) en als $\frac{\psi}{\chi}$ ook een bewijs is (met mogelijk ψ onder de aannamen), dan is $\frac{\mathcal{D}}{\chi} \vee E, 1, 2$ ook een bewijs. De aannamen in $\frac{\mathcal{D}}{\chi} \vee E, 1, 2$ bestaan uit de samenvoeging (vereniging) van de volgende drie onderdelen. Ten eerste alle aannamen in $\frac{\mathcal{D}}{\varphi \vee \psi}$. Ten tweede, alle aannamen in $\frac{\varphi}{\chi}$, maar dan met weglating van φ . Ten derde, alle aannamen in $\frac{\psi}{\chi}$, maar dan met weglating van ψ .

Met andere woorden, de voorkomens van de aannamen φ in χ en de voorkomens van de aannamen ψ in χ worden bij de disjunctie eliminatie regel geschrapt.

Falsum eliminatie

Voor falsum (\perp) zijn er twee eliminatie regels. Als \perp een bewijs is, dan is $\frac{\mathcal{D}}{\perp} \perp\text{E}$ ook een bewijs. De aannames in $\frac{\mathcal{D}}{\perp} \perp\text{E}$ zijn precies dezelfde als in \perp . Deze regel noemen we de *ex falso* ofwel *ex falso sequitur quodlibet* regel.

De *RAA* ofwel *Reductio ad absurdum* regel geeft het klassieke bewijs uit het ongerijmde weer. Als \perp een bewijs is, dan is $\frac{\perp}{\varphi} \text{RAA},1$ dat ook. De aannames in $\frac{\perp}{\varphi} \text{RAA},1$ zijn dezelfde aannames als in \perp met weglating van $\neg\varphi$. M.a.w., de aanname $\neg\varphi$ wordt bij deze regel ingetrokken.